

Moč Zaklada milosti

besedila patra Jožefa Kentenicha na temo: Bistvo Schönstatta?

1

„Zaveza ljubezni bi bila brez vrednosti, ko bi ne prinašali žrtev, ko bi govorili le z ustnicami in ne iz globine srca. ... Nobene ljubezni ni brez žrtve. Ljubezen živi iz žrtve, kakor plamen porablja vosek sveče. Ljubezen se v tem smislu hrani z žrtvijo. Velja tudi obratno: Male in velike žrtve so sadeži ljubezni.”

pater Jožef Kentenich, 6. februarja 1956

2

„Ljubi Bog, bi mogel svet rešiti brez nas. Vendar tega noče. Bog hoče naše osebno sodelovanje. V ta kontekst, želim postaviti tudi naše govorjenje o Zakladu milosti. Po Zakladu milosti, zadobi vse kar storimo z namenom darovanja, podvojeno vrednost. Tolaži me zavest, da s tem pomagam ljubemu Bogu odreševati svet. Naj bo neka odpoved velika ali majhna, Bogu je nadvse dragocena. Potem, ko Bogu in Božji Materi za prenovu sveta ponudim neko žrtev, potem sem za ljubega Boga in za Božjo Mater, sodelavec. Bog in njegova Mati, se pri tem zavestno naredita odvisna od našega sodelovanja. Vedno dobro delajmo na tem, da bi ta vidik darovanja, zares pogosto vnašali v naše notranje življenje in v ječi naše bednosti, ne ležali preveč nedejavno. Pogosto si moram reči: S svojim majhnim dejanjem, ki ga sedaj darujem, smem pomagati pri odrešitvi sveta.”

pater Jožef Kentenich, 6. novembra 1935

3

„Prosim, premislite kdaj: Kako je nastalo Schönstattsko gibanje? Kako so celotno gibanje ponesli po celem svetu? Na koncu razmisleka, najdete vedno isti odgovor: Najprej je bil Zaklad milosti. Potem je prišel Božji blagoslov in oblikoval ljudi, razmere in odnose.”

pater Jožef Kentenich, 13. aprila 1932

4

„Razcvet nekega kraljestva je pogojena z zvestobo temeljnim elementom, ki so prvotno ustvarili kraljestvo. Naša Schönstattska družina je pravzaprav nastala s prispevki v Zaklad milosti za Mater Trikrat Čudovito. Zato moramo te prispevke nenehno in neutrudno prinašati. Brez teh prispevkov, ne moremo prestatiti ognjene preizkušnje. Z njimi stoji in pade Schönstattska družina in njena rodovitnost.”

pater Jožef Kentenich, 18. oktobra 1939

5

„Kaj naj v nas oživi vsak naš obisk kapelice? Oživi naj v nas pripravljenost, da ne prihajamo praznih rok. Prihajajmo z žrtvami, ki smo jih zbrali in jih tu darujmo.”

pater Jožef Kentenich,

6

„Nekoč nam bo večnost pokazala, kdo je gibanju najbolj služil. Nemara bo to popolnoma drugačna podoba, kakršno vidimo zdaj. ... Prepričan sem, da je v ozadju cela množica preprostih ljudi, brez katerih bi Schönstatt ne mogel obstati. Najpotrebnejši in najpomembnejši so tisti, ki nenehno in najbolj skrbijo za Zaklad milosti. Oni pritok sveže krvi v srce, istovetijo s pritokom svojih žrtev v Zaklad milosti.”

pater Jožef Kentenich, srečanje ob Božiču leta 1933,